

jordemødre, der er afskediget før 1. april 1920.

Statskassen deltager efter forslaget i udgiften ved denne efterbetaling, således at statskassen — på samme måde som med hensyn til distriktsjordemødrenes pensioner iøvrigt — refunderer kommunerne halvdelen af den del af godtgørelsen, der må betragtes som efterbetaling af pension, medens statskassen refunderer en trediedel af den del af godtgørelsen, der må betragtes som efterbetaling af løn. Når man har ment, at statskassen også bør bære en andel af den sidstnævnte del af godtgørelsen — uanset at denne udgift efter de gældende principper egentlig burde afholdes af kommunerne alene —, er grunden hertil bl. a., at de for-

højede tilskud til distriktsjordemødre i distrikter med særligt ringe antal fødsler — en udgift, der alene påhviler staten — først vil kunne få virkning fra et senere tidspunkt. Forinden sidstnævnte tilskud kan fastsættes, må der nemlig fra de pågældende embedslæger og kommunalbestyrelser indhentes indstilling om hvert enkelt tilskud, hvilket kan forventes at ville tage ret lang tid, da der skal tilvejebringes et betydeligt antal oplysninger; de nugældende tilskud er fastsat for tiden indtil den 31. marts 1950, og det vil næppe være muligt at fastsætte de nye tilskud væsentlig før dette tidspunkt.

Udgifterne ved godtgørelsen vil ikke overstige 340 000 kr.; heraf kan statskassens andel skønsmæssigt anslås til 125 000 kr.